

Ἐφημερίς τῶν Κυριῶν

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Τὰ πεμπόμενα ἡμῖν χειρόγραφα ὑποβάλλονται εἰς τὸν ἔλεγχον τῆς ἐπὶ τῆς «Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν» ἐπιτροπῆς Δημοσιευόμενα ἢ μὴ δὲν ἐπιστρέφονται. Ἀνοπόγραφα καὶ μὴ δηλοῦντα τὴν διαμονὴν τῆς ἀποστελλούσης δὲν εἶναι δεκτά. Πᾶσα ἀγγελία ἀφορώσα εἰς τὰς Κυρίας γίνεται δεκτή.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΑ

Διατὸ ἐσωτερικόν Δρ. 8
Διατὸ ἐξωτερικόν . . φρ. χρυσᾶ 6

Τιμὴ φύλλου λεπτὰ 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ
ΚΑΛΛΙΡΡΟΗ ΠΑΡΡΕΝ

Συνδρομητὰ ἐγγράφονται εἰς τὸ Γραφεῖον
τῆς «ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΩΝ ΚΥΡΙΩΝ»
καὶ παρὰ τῷ βιβλιοπωλεῖ φ. ΒΙΑΜΠΕΡΓ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁδὸς Μουσῶν καὶ Βουλῆς

Γραφεῖον ἀνοικτὸν καθ' ἑκάστην
ἀπὸ 10 — 12. Π. Μ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Διαγωνισμός.— Αἱ ἐν Εὐρώπῃ γυναικεῖαι φυλακαί.— Ἡ κ. Διελ-
φουὰ καὶ αἱ ἀνὰ τὴν Περσίαν περιηγήσεις αὐτῆς (ὑπὸ κ. Laura Gelbert)
— Ἡ ἐβδομάς τῶν παθῶν.— Ἡριννα (ὑπὸ κ. Εἰρήνης Λαχανᾶ.)
— Πῶς διατηρεῖται τὸ δέρμα ἀρρυτίδωτον.— Τὰ Παρθυναγωγία τῆς
Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς (ὑπὸ κ. Παυλίνης Ραδέσκη).— Ἐνέργειαι Γυ-
ναικείου Συλλόγου ἐν Παρίσις ὑπὸ κ. Ἐλένης Ρενάν.— Μαθήματα
κοπτικῆς καὶ ραπτικῆς.— Ποικίλα.— Βιβλία.— Ἐβδομαδιστὸν δελ-
τίον.— Ἀλληλογραφία.— Συμβουλή.— Συναγῆ.— Γνωστοποιήσεις.
— Ἐπιφυλλίς.

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ

Ἡ διεύθυνσις τῆς Ἐφημερίδος τῶν Κυριῶν ἀναγ-
γέλλει ταῖς ἀπανταχοῦ πολυπληθεῖσιν ἀναγνωστρίαις αὐ-
τῆς, ὅτι δέχεται εἰς διαγωνισμὸν πρωτότυπα διηγήματα,
καὶ μικρὰς ἱστορίας, ὧν τὸ περιεχόμενον γὰ περιλαμβά-
νεται ἐντὸς δύο, τὸ πολὺ, σελίδων τῆς Ἐφημερίδος
τῶν Κυριῶν.

Τὰ χειρόγραφα ἀποστέλλονται μέχρι τέλος Σεπτεμ-
βρίου ὑπογεγραμμένα διὰ ψευδωνύμου, συνοδευόμενα δὲ
δι' ἐσφραγισμένης ἐπιστολῆς, ἐν ἣ σημειοῦται τὸ ἀληθές
τῆς συγγραφῆς ὄνομα μετὰ τοῦ σχετικοῦ ψευδωνύμου, ἢ
διεῦθυνσις αὐτῆς ἢτοι ὁ ἀριθμὸς καὶ ἡ συνοικία τῆς κατοί-
κίας τῆς.

Ἐκ τῶν ἀποσταλσομένων ἐν βραβεύσει καὶ τριζ ἢ
καὶ πλεονα εἰς πεινρήσει καὶ δημοσιευθήσει. Βραβεῖον
ὄριστη πολυτελέστατον λεύκωμα (album) περιέχον τὰς εἰκό-
νας τῶν διασημοτέρων συγγραφέων γυναικῶν τοῦ 19 αἰῶνος.

Ἐλπίζομεν ὅτι διὰ τοῦ διαγωνισμοῦ τούτου θέλει ἀνα-
πτυχθῆ εὐγενῆς μετὰ τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν ἀμιλλα,
ἢν θέλομεν ἐθαρρῆναι καὶ παρακολουθήσει μετὰ τῆς χαρα-
κτηριστικῆς τῆς φύλλου ἡμῶν ἀμεροληψίας καὶ εὐθιότητος.

ΑΙ ΕΝ ΕΥΡΩΠῃ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΙ ΦΥΛΑΚΑΙ

Τὰ καταστήματα ταῦτα ὁμοιάζουσι μᾶλλον πρὸς μονα-
στήρια ἢ πρὸς φυλακάς. Εὐρέα καὶ ὑγιεινὰ κτίρια διηρημένα
εἰς πληθὺν μικρῶν τετραγώνων κελλίων, δικόντων κατὰ μῆ-
κος μακρῶν διαδρόμων, ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων ὑπάρχουσιν
εὐρεῖαι αἰθουσαι χρησιμεύουσαι, αἱ μὲν ὡς ἐργαστήρια, ρα-
πτικῆς, αἱ δὲ ὑφαντικῆς καὶ κλωστικῆς, αἱ δὲ ποικιλτικῆς
καὶ ἐν γένει εἰς πᾶσαν χειροτεχνικὴν ἐργασίαν ἀναγομένην
εἰς τὸν γυναικεῖον κλάδον. Εἰς τὸ βῆθος τῶν διαδρόμων τού-

των ὑπάρχει ναός, ἐν ᾧ καθ' ἑκάστην πρωτὰν καὶ ἐσπέραν
ἐκκλησιάζονται αἱ φυλακισμέναι, αἵτινες ἀναλόγως τῆς ποι-
νῆς αὐτῶν κατατάσσονται εἰς ὄρισμένον οἰκεῖον τμήμα, εἰς
τρόπον ὥστε αἱ ἐλαφρόποινι εἰς οὐδεμίαν ἔρχονται συνά-
φειαν μετὰ τῶν βαρυποίνων.

Εἰς τὸ ἐνδόν τοῦ κτιρίου ὑπάρχει πλατεῖα καὶ εὐρύχωρος
λιθόστρωτος αὐλή, ἐν ἣ ἐν γραφικωτάτῃ καθαριότητι ἐπε-
κτείνονται οἱ λουτήρες καὶ τὰ πλυσταρεῖα. Ἐκάστη τῶν
φυλακισμένων ὑποχρεοῦται νὰ λουσθῆ, ἂν οὐχὶ καθ' ἑκάστην,
δις τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος. Αἱ φυλακισμέναι διέρχον-
ται ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐν ταῖς αἰθούσαις, ἐν αἷς
ἐκάστοτε ἐργάζονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀδελφῶν τοῦ ἐλέ-
ους, αἵτινες μεταχειρίζονται αὐτὰς μετὰ παραδειγματικῆς
πρότητος καὶ γλυκύτητος.

Τὰ νοσοκομεῖα εὐρίσκονται ἐπὶ τῆς δευτέρας ὀροφῆς· ἀδελ-
φαὶ δὲ τοῦ ἐλέους περιποιοῦνται μετ' ἀγάπης τὰς ἀσθενεῖς,
ὡς ὁ ἰατρὸς τοῦ καταστήματος καθ' ἑκάστην ἐπισκέπτεται.
Ἐξήγησις τοῦ Εὐαγγελίου καὶ διδασκαλία τῆς Κατηχήσεως
γίνεται καθ' ἑκάστην Κυριακὴν, πολλὰ δὲ τῶν ἀποκληρῶν
τούτων τῆς κοινωνίας πλάσματων μετανοοῦντα ἐνδύονται
διὰ παντὸς τὸ μοναχικὸν ἐνδυμα.

Αἱ βαρύποινι, αἱ καὶ κατὰ τὰς πρώτας τῆς καθείρξεως
ἡμέρας δυσυπότακτοι, περιορίζονται ἐντὸς τῶν κελλίων αὐ-
τῶν, τῶν καθαρωτάτων μικρῶν ἐκείνων κλωβῶν, ἐν οἷς ἀνα-
λόγως τοῦ μεγέθους ἦν τοποθετημένη κλίνη σιδερά μετὰ κλι-
νοστρωμνῆς, σινδονῶν καὶ σκεπασμάτων ἀμέμπτου καθαριό-
τητος, τράπεζα μετὰ μικρᾶς λυχνίας, φιάλη πλήρης ὕδα-
τος καὶ κάθισμα. Αὐταὶ ἐργάζονται ἐντὸς τοῦ κελλίου
τῶν ἐνθα καὶ τρώγουσιν, ἐνῶ αἱ λοιπαὶ τρώγουσιν ἐν εὐρυ-
τάτοις ἐστιατορίοις, ἐνθα τὴν μὲν πρωτὰν προσφέρεται αὐ-
ταῖς κατὰ τὸν χειμῶνα ποτῆριον τετοῦ μετὰ τεμαχίου ἄρου,
τὴν μεσημβρίαν, ἐν πινάκιον ζωμοῦ μετ' ἐνὸς τεμαχίου κρέα-
τος καὶ τὴν ἐσπέραν πινάκιον χόρτων ἢ ὄσπριων. Αἱ διά-
γουσαι καλῶς ἐπὶ ὄρισμένον χρονικὸν διάστημα μεταφέρον-
ται εἰς τὰ τμήματα τῶν ἐλαφροποίνων, καὶ περιβάλλοντα
τὴν αὐτὴν μετὰ τὰς ἐλαφροποίνους ἐνδυμασίαν, τὴν συνιστᾶ

μένην ἐκ φαιοχρόου ποδήρους ἐσθῆτος μετὰ ζωστήρος ἐκ κυανομελαίνης φλανέλας, ἐξ ἧς συνίσταται καὶ ἡ ὁμοιόμορφος σκυφέτα, ἣν πᾶσαι φέρουσι. Μᾶλλον αὖ φαιοχρῶες περινημίδες καὶ ὑποδήματα ἐξ ἐριούχου ὑπομέλανος ἀποτελοῦσι τὸ σύνολον τῆς ὁμοιόμορφου τῶν φυλακισμένων περιβολῆς.

Διὰ τὰς μετ' ἐπιμελείας, προσσχῆς καὶ εὐπειθείας ἔργα ζομένης ὑπάρχει ταμειευτήριον, δι' ἐκάστην τῶν ὁμοίων ῥίπτεται ἀνά Κυριακὴν ἐν φράγκον. Τὸ ἐκ τοῦ φράγκου τούτου σχηματιζόμενον ποσὸν διανέμεται αὐταῖς κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκείθεν ἀπομακρυνσεως τῶν, ὅπως ἐπαρκέσωσιν εἰς τὰς πρώτας αὐτῶν ἀνάγκας μέχρις ἐξευρέσεως ἐργασίας, ἣν ἄλλως τε προμηθεύουσιν αὐταῖς τὰ ἐπὶ τούτῳ λειτουργοῦντα εὐεργετικά καταστήματα.

Πρὸ εἰκοσαετίας ὅλης ἡ τότε αὐτοκράτειρα τῆς Γαλλίας Εὐγενία ἐπεσκέφη αὐτοπροσώπως τὰς ἐν Παρισίοις γυναικεῖας φυλακὰς, ἵνα τὰς ἀναγκασίας ἐπενέγκῃ θεραπείας. Ἡ βασιλικὴ αὐτῆς καρδιά συνεκινήθη ἐπὶ τῇ θεᾷ τῶν ζωσῶν ἐκείνων νεκρῶν ὑπάρξεων, ἐδάκρυσε δὲ πληροφορηθεῖσα ὅτι αἱ φυλακισμέναι δὲν τρώγουσιν ὀπωρικόν. Ὅθεν διέταξεν ἐν τῇ ἀγαθότητι τῆς, ὅπως ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῆς ταμείου χορηγῆται ποσὸν τι πρὸς τὸν σκοπὸν τούτων.

Ἡ το γυνὴ ἀγαθὴ ἢ ἀτυχὴς ἐκείνη βασίλισσα εἶχε καρδίαν συμπαθοῦσαν εἶναι γυναῖκες ὅλαι ἐκείναι αἱ ἐν Εὐρώπῃ Κυριαί, αἱ εἰς εὐεργετικούς σκοποὺς ἀφιερώνουσαι τὸν βίον αὐτῶν, ἐνῶ ἡμεῖς ἐδῶ μακρινόμεθα ὑπὸ τὸν ζυγὸν τοῦ ἐγωϊσμοῦ καὶ τῆς ἰδιοτελείας. Δὲν ἀρνούμεθα ὅτι ὑπάρχουσι καὶ ἐνταῦθα Κυριαί τινὲς ἐργαζόμεναι ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος, καὶ ὅτι ἡ βασίλισσά μας ὑπῆρξεν ἀείποτε προστάτις παντὸς φιланθρωπικοῦ καταστήματος, ὡς δὲ πληροφορούμεθα ἀπέστειλέ ποτε καὶ εἰς τὰς φυλακὰς τῶν γυναικῶν δύο ἁγίας εἰκόνας (νομίζουσα ἴσως ὅτι ὑπάρχει ναός): ἀλλὰ τὸσον δὲν ἀρκεῖ. Αἱ ἐξαιρέσεις δέον νὰ γείνωσι κανόνες ἢ ἐκκλησία δέον νὰ ἀναλάβῃ ποιᾶν τινα πρωτοβουλίαν. Ἡ αὐτοῦ Σ. ὁ σεβαστὸς Μητροπολίτης ὁ ἐν πάσῃ ἀγαθοεργίᾳ πρωταγωνιστῶν δέον νὰ σκεφθῇ σοβαρότερον περὶ τοῦ ἀπολωλὸτος τοῦτου ποιμνίου του. Ἡ πληθὺς τῶν ἀέργων Κυριῶν δέον νὰ παύσῃ μεριμνῶσα μόνον περὶ τοῦ συρμοῦ καὶ τῆς πολυτελείας, ἀφοῦ αἱ κυβερνήσεις οὐδὲν πράττουσι.

Ὁ ὑπὸ τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας ἀπεσταλμένος διάσημος κ. Τρελὰ ἔρχεται, ἵνα ἐπισκεφθῇ τὰ δημόσια καὶ φιλανθρωπικὰ ἔργα καταστήματα. Ἐὰν ζητήσῃ νὰ ἐπισκεφθῇ καὶ τὰς φυλακὰς μας καὶ πρὸ πάντων τὰς τῶν γυναικῶν, θὰ εἴπωμεν βεβαίως ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπάρχουσι κακοῦργοι γυναῖκες καὶ ὅτι δὲν ἔχομεν φυλακὰς, διότι ἄλλως θὰ εὐρεθῶμεν εἰς τὸ δυσάρεστον σημεῖον νὰ χαρακτηρισθῶμεν ὡς παράφρονες, ἀφοῦ ἑκατομύρια δαπανῶμεν εἰς ἀνέγερσιν ἀχρησιμοποίητων μνημείων, οὔτε ὄβολον δὲ ὑπὲρ τῆς πασχούσης ἀνθρωπότητος.

Ἡ ΚΥΡΙΑ JEANNE DIEULAFOY ΚΑΙ ΑΙ ΠΕΡΙΗΓΗΣΕΙΣ ΑΥΤΗΣ ΑΝΑ ΤΗΝ ΠΕΡΣΙΑΝ

Ἡ κυρία Dieulafoy, ἱππότις τῆς λεγεῶνος τῆς τιμῆς, περὶ ἧς ἐσχάτως ὁ τύπος ἅπας σχεδὸν ἐπὶ τοσοῦτον ἡσυχολήθη, εἶνε γυνὴ νεκρὰ εἰσέτι καὶ εὐειδής, μετὰ κανονικῶν καὶ ἀκραν δραστηριότητα ἐκπραζόντων προσωπικῶν

χαρακτήρων, μελανῆς καὶ βραχέως κεκαρμένης κόμης. Ἡ τελευταία εἰκὼν τῆς παριστᾶ αὐτὴν περιβεβλημένην περικομφῶν καὶ ὁμοιόμορφον ἀνδρικήν ἐνδυμασίαν, μετ' ὀρθοῦ περιλαιμίου καὶ λαίμοδουτου Plastron, τόσον δὲ καλῶς τῇ ἀρμόζει ἢ περιβολῇ αὐτῇ, ὥστε εὐκόλως τις πείθεται ὅτι εἶνε λίαν ἐξωκειωμένη πρὸς αὐτήν. Ἄλλως τε ἐν ἀνδρικήν ἀμφιέσει ἐπεχείρησε καὶ τὸ τελευταῖόν τῆς μέγα ταξείδιον, ὅπερ ἡ ἰδία περιγράφασα, ἐξέδωκεν ἄρτίως, ἐν σχήματι πολυτελεστάτου ὑπερχιλιοσελίδου τόμου, παρὰ τῷ Hachette καὶ Cnie ἐν Παρισίοις (*). Ἡ ἐρυθρὰ γραμμὴ ἥτις ἐν τῷ μικρῷ ἐπισυνημμένῳ χάρτῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τηρηθέντος πλοῦ δεικνύει, μαρτυρεῖ πειστικώτερον ἢ ὀλοκληρὸς ὁ τόμος περὶ τῆς ἐνεργητικότητος, τῆς καρτερίας καὶ τόλμης τῆς ἀτρομῆτου ταύτης Γαλλάτιδος, καθ' ὅσον ἄγει ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ Εὐξείνου Πόντου διὰ μέσου τοῦ Κουκάσου, πέραν τῆς Τιφλίδος καὶ τῆς Ταυρίδος εἰς Τεχεράνην, ἐνθα χώραν λαμβάνει διαμονὴν πλειόνων μηνῶν ἐκείθεν διελαύνουσα ἐγκαρσίως τὴν Περσικὴν ἔρημον εἰς Ἰσπαχάνην καὶ τὴν τοσοῦτον ὑμνηθεῖσαν Σχιράζην, ὑπεράνω τῶν ὀρέων τοῦ Βουσίρ παρὰ τὸν Περσικὸν κόλπον, ἀκολούθως διὰ τῆς Μεσοποταμίας εἰς Βαβυλῶνα καὶ Βαγδάτην καὶ τέλος πρὸς δυσμὰς τῆς Λουσιανῆς εἰς Σουστάρ, καὶ ὀπίσω εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον, ὁπότεν γίνονται ἡ παλινοστήσεις διὰ τῆς Ἀραβίας εἰς Εὐρώπην.

Ὁ περιηγητὴς ποτὲ μόνος τοῦ τὴν Ἀνατολὴν ἢ ἐπιχειρήσας τυχὸν τὸ φοβερόν ταξείδιον καὶ διὰ τῆς καλλιτέρας ὁδοῦ τῆς Περσίας εἰς Τεχεράνην, δύναται μόνον νὰ ὑπολογίσῃ πόσας ταλαιπωρίας καὶ κκουχίας, μόχθους καὶ κινδύνους συνεπάγονται τὰ ἐπι ἀνώτερα τῆς Τεχεράνης ταξείδια. Τετυπωμένα παρίστανται πάντα μαγευτικώτατα. Ὁ κομψὸς τόμος εἶναι ἀναμφισβητήτως τὸ μέγιστον, ὠραιότατον καὶ δημοφιλέστατον περὶ Περσίας καὶ Μεσοποταμίας σύγγραμμα, κοσμεῖται διὰ 400 ὡς ἐγγίστα μεγάλων ξυλογραφημάτων, κατασκευασθέντων τῷ ὑποδείγματι πρωτοτύπων φωτογραφιῶν, ληφθεισῶν ὑπὸ τῆς τολμηρᾶς περιηγητρίας. Τετρακόσαι φωτογραφίαι σημαίνουσιν ἐν ἄλλαις λέξεσι τοῦτο: τὸ νὰ κομίζῃ τις μεθ' ἑαυτοῦ διπλάσιον ἀριθμὸν ὑελίνων πλακῶν, μηχανήματα καὶ σκευασίας, ἀνά τὰς ἐρήμους καὶ τὰς Στέπας, ἐν μέσῳ φανατικῶν Μουσουλμάνων, νὰ ἐκτιθῆται εἰς τὸν τροπικὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου, εἰς τὰ ἔντομα, τοὺς πυρετοὺς καὶ τὰς ἐπιθέσεις τῶν ἀγρίων ὀρδῶν, νὰ ἐργάζεται καθ' ἄρας ὥρας ἢ φύσει δεσποτικῶς ἀπαιτεῖ τὴν ἀνάπαυσιν, νὰ μοχθῇ καὶ διανοητικῶς κοπιᾷ καθ' ὅσον χρόνον καὶ αὐτοὶ οἱ ἰθαγενεῖς ἀποσύρονται εἰς τὴν σκιάν τῶν οἰκημάτων αὐτῶν, ὅπως παραδοθῶσιν εἰς ὀλιγόφωνον μ. μεσημερινὸν ὕπνον.

Τὸ ταξείδιον τοῦτο διὰ τῶν ἀφιλοξενωτάτων χωρῶν τῆς Δ. Ἀσίας, οὕτως ἐπιτυχῶς εἰς πέρας διεξαχθέν, ὡς ἐγένετο παρὰ τῆς Κας Dieulafoy, εἶνε ἐν κατόρθωμα δι' ὃ δικαίως δύναται νὰ σεμνύνηται αὐτῇ. Πρὸς τοῖς ἄλλοις, ἐν παρόδῳ μόνον, ἀφηγεῖται ἐνταῖς περιγραφαῖς αὐτῆς περὶ τῶν δεινοπαθημάτων, ἅτινα ὑπέστη, τῆς ἐπὶ ὀλοκληρῶς μῆνας διαρκείας ἀσθενείας, τῶν πυρετῶν καὶ τῶν κινδύνων. Αἱ πόλεις,

(* La Perse, la Chaldée et la Susiane Hachette et Cnie Paris. 1887

τὰ χωρία, ὁ πληθυσμὸς, ὁ βίος καὶ ἡ ἐνασχόλησις ἐν τῇ αὐτῇ καὶ τοῖς χωρεῖσι, ἐξεικονίζονται διὰ ζωγραφῶν περιγραφῶν πρὸ τῶν ὀμμάτων τοῦ ἀναγνώστου, ὃν σαγηνεύουσι· διεξέρχεται δὲ τις ταύτας μετ' ἐνδιαφέροντος τοσοῦτοφ μείζονος καθ' ὅσον, κατὰ τὴν ἀνάγνωσιν μετὰ συγκινητικῆς μικροψυχίας διαλογίζεται τις πῶς ν' ἀποτολήσῃ νὰ ἐπιχειρήσῃ ὅμοιον ταξείδιον ἀνά τὴν Περσίαν. Τὰ ἔχρη τῆς Κας Dieulafoy δὲν θὰ ἀκολουθήσῃ ἀναμφιβόλως ἄλλος τις τόσον ταχέως.

Καθ' ὅσον τὸ ταξείδιον, ὅπερ ἐπὶ ἡμῖς σχεδὸν ἔτος διήρκεσεν, ἐκοιμήθη ἡ εὐτολμος Κυρία μόνον ἐν Τεχεράνῃ καὶ Ἰσπαχάνῃ ταῖς δυὶ ταύταις πρωτευούταις ἐντὸς κάπως ὑποφερτῶν κλιμῶν. Κατὰ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὁδοπορίας τῆς ἡναγκάζετο νὰ ἀρκῆται μετὰ τὰ σεράγια τῶν Καρβακίων, ἅτινα πρὸ αἰῶνων κατὰ τοὺς διαφόρους σταθμοὺς εἰσῆχθησαν. Καὶ εἰς αὐτὰς τὰς μᾶλλον ζωηρὰν συγκοινωνίαν κεκτημένας πόλεις τῆς Περσίας ὡς λ. χ. μετὰξὺ τῆς Τεχεράνης καὶ Ἰσπαχάνης, δὲν ὑπάρχουσι μήτε ταχυδρομεῖς, μήτε ταχυπόροι ἀμαξῆς (diligences) καὶ ξενόνες. Ὅφείλει τις νὰ διακρίνῃ τὰς ἐκτάσεις ἐριππος, ἕνεκεν δὲ τοῦ ἀφορήτου καύτωνος νὰ ταξιδεύῃ μόνον νύκτωρ, κατὰ δὲ τὴν ἡμέραν νὰ κοιμᾶται, ἐὰν ἦνε εὐκόλιν τὸ τοιοῦτον ἐν ταῖς μεγάλαις θορυβώδεσι σεραγίαις.

Ἡ Κ. Dieulafoy περιγράφει τὸ σεράγιον τῶν Καρβακίων τοῦ Νασρεβὰδ ὡς ἐξῆς: «Πελώριον ὀρθογώνιον κτίριον ἐν τῷ κέντρῳ τοῦ ὁποίου εὐρηται εὐρύχωρος αὐλὴ ὑφ' ἀψίδων περιστοιχουμένη ὑπὸ τὰς ἀψίδας ταύτας κείνται οἱ σταῦλοι ἐντὸς θολωτῶν στοῶν, προσομοιάζουσιν τὴν ὑποστασιν γοθικῶν ναῶν. Ἐν ἐκάστῃ στοᾷ εὐρίσκεται ἀφ' ἐνὸς τὸ διὰ τοῦς ἵππους καὶ ἡμιόνους προσωρισμένον τμήμα, ἀφ' ἐτέρου τὸ διὰ τοὺς ὄδηγούς· μετὰξὺ δὲ ἀμφοτέρων ἄγει διόδος τις ἀπὸ τῆς μιᾶς ἀκρας τῆς στοᾶς εἰς τὴν ἑτέραν. Κατὰ τὸ θέρος διέρχονται οἱ ἀφικνούμενοι ὑψηλοτέρως περιωπῆς ταξιδιωτῆται ἐν ὑπογεῖσι δωματίοις «Τσιρτσάμιν» καλουμένοι, 15 περίπου πόδας ὑπὸ τὴν γῆνιν ἐπιφάνειαν καὶ εἰς τὰ κατέρχεται τις διὰ σειρὰς κλιμάκων. Κατὰ τὴν ἡμέραν καθιστᾶ ἡ ἐν αὐτοῖς δρόσος τῆν ἐνδιαμονὴν λίαν τερπνὴν, τὴν νύκτα ὅμως εἶνε τὰ «Τσιρτσάμιν» ἀκατοίκητα ἕνεκα τῶν μυριάδων ἐντόμων, ἅτινα προσελκύει τὸ φῶς καὶ τὰ ὅποια μεθ' ὅλα τὰ προφυλακτικά μέτρα παρενοχλοῦσι τὸν ταξιδιωτῆτην. Ὡς κλίνας κατὰ τὴν νύκτα χρησιμεύουσιν ἐν ταῖς σεραγίαις τούτοις, βάρβα ἐστρηγιμένα ἐπὶ πασσάλων 2 μέτρων τὸ ὕψος καὶ περιστοιχισμένα διὰ χανδάκων, ὅπως κρατῶσι μακρὰν τοὺς σκορπιούς, οἵτινες ἀπειράριθμοι ἐν ταῖς χώραις ταύταις ὑπάρχουσι, καὶ ὧν τὰ δειγμάτια ἀποβαίνουσι πολλάκις θανατηφόρα. (Ἔπεται συνέχεις)

Παρίσιος

Laura Gelbert

Ἡ ΕΒΔΟΜΑΣ ΤΩΝ ΠΑΘΩΝ

Πολλὰ ἐγράφησαν κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην περὶ μετοικεσιῶν, οὐδεὶς ὅμως ἐξήτασε τὸν λόγον, δι' ὃν παρ' ἡμῖν ἐπεκράτησε τὸ ἔθιμον τῶν μετοικεσιῶν κατ' ἔτος καὶ κατὰ τὴν ἀ. ἀκριβῶς Σεπτεμβρίου. Θὰ ἠδυνάμεθα ἴσως νὰ δικαιολογήσωμεν τὴν ἀ. Ἰαννουαρίου ὡς πρώτην τοῦ ἔτους, ἡ ἕνεκα τοῦ χειμῶνος τὴν ἀ. Μαρτίου ὡς πρώτην ἡμέραν τοῦ ἔτους

κατὰ τὴν Ρωμαϊκὴν ἐποχὴν, ἐνῶ ἡ ἀ. Σεπτεμβρίου οὐδένα τοῦλάχιστον παρουσιάζει λόγον. Τὸ πιθανώτερον εἶναι ὅτι αἱ μετοικεσίαι παρὰ τοῖς Ἑλλησι ὤρειλον ἴσως νὰ συμπίπτωσι μετὰ τὴν 9ην Ἰουλίου, ἡμέραν ἀφιερωμένην πρὸς τὴν θεὰν τῆς οἰκίας Ἑστίας, τὴν προστάτιδα ταύτην τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐν αὐτῷ παρθένων, πρὸς ἣν κατὰ τὴν ἡμέραν ταύτην ἔθουον πλουσίως οἱ ἀρχαῖοι, μετοικούντες δὲ μετέφερον δι' ἀνημμένου δαυλοῦ τὸ πῦρ τῆς Ἑστίας ἐν τῇ νέᾳ οἰκίᾳ. Ἐπειδὴ ὅμως κατὰ τὴν ἐνάτην Ἰουλίου οἱ πλείστοι τῶν κατοικῶν ἀπουσιάζουσιν ἐκ τῶν πόλεων, διὰ τοῦτο ἴσως αἱ μετοικῆσεις γίνονται κατὰ τὴν ἀ. Σεπτεμβρίου, ὅτε ὁ κόσμος ἐπιστρέφει ἐκ τῶν ταξιδιῶν του. Θὰ παρατηρήσωσιν ἴτως ἡμῖν, ὅτι διὰ λίαν ἀκαταλλήλου τρόπου θύομεν τῇ Ἑστίᾳ, ἀναστατόνουσαι τὸν βωμὸν αὐτῆς, τὴν οἰκίαν, ἐνθα ἡ τάλαινα οὔτε ἐν κάθισμα εὐρίσκει κενὸν πρὸς ἀνάπαυσιν.

Εἰς τοῦτο ἀπαντῶμεν ὅτι ὁ μόνος τρόπος δι' οὗ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ, εἶναι οὐχὶ αἱ τελεταὶ καὶ αἱ πανηγυρεῖς, ἀλλ' ἡ ἐκτέλεσις τῶν διαταγῶν καὶ νόμων αὐτοῦ. Κατὰ φυσικὸν λοιπὸν λόγον καὶ ἡ Ἑστία ἱκανοποιεῖται κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν μετακομίσεων, διότι αἱ ἡμέραι αὐταὶ εἶναι αἱ μόναι διὰ πολλὰς οἰκοδομοίνας, καθ' ἃς, ἀπαταν τὴν φροντίδα καὶ μέριμναν αὐτῶν, ἀφοσιούσι τῇ οἰκίᾳ καὶ τῇ προστάτιδι αὐτῆς θεᾷ· κατὰ συνέπειαν τὸ θεῖον αὐτῆς πῦρ ἂν οὐχὶ ἐν τῇ Ἑστίᾳ, ἀλλ' ἐν ταῖς γυναικείαις καρδίαις καίει ἀποκλειστικὸν κατὰ τὰς μόναις ταύταις τῶν μετοικεσιῶν ἡμέρας.

Μεχρι λοιπὸν ἄλλων ἀποδειγμένων πιθανωτέρων αἰτιῶν παραδεχόμεθα ταύτην, παρατηροῦσαι ὅτι ἡ συνήθεια αὐτὴ ἐν μόνον καλὸν συνεπάγεται: τὸν ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ἐνεργὸν βίον τῶν γυναικῶν, τὴν γενικὴν τοῦ οἴκου καὶ τῶν ἐπίπλων καθαριότητα, τὴν καλλισθητικὴν ἐξάσκησιν τῶν νεανίδων, αἵτινες κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας λαμβάνουσιν, οὔτως εἰπεῖν, ἐνεργὸν μέρος περὶ τὴν τοποθέτησιν καὶ καλλισθητικὴν τοῦ οἴκου διακόσμησιν, μέχρις οὗ τακτοποιήσωσι τὸ νέον αὐτῶν ἐνδιαίτημα καὶ ἐπανέλθωσι πάλιν εἰς τὸν πρῶτον συνήθη, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἀδρανῆ βίον.

Ἐνομάσαμεν δὲ αὐτὴν ἑβδομάδα τῶν Παθῶν, διότι ἀληθῶς πάθη ὑφίστανται τὰ ἀτυχῆ ἐπιπλά μας, ἀκροτηριαζόμενα, καταξοσχίζόμενα, τέλος χάνοντα καθ' ὀλοκληρίαν τὸν συνήθη τρυφηλὸν καὶ ἀναπαυτικὸν αὐτῶν βίον. Οἱ ἐκ βελούδου καὶ ὀλοσηρικοῦ ἀνακλινητῆρες, οἱ τόσον ἐρωτύλως ἐφαπτόμενοι καὶ γλυκοφιλοῦντες τὰ ὠραία καὶ ἐξ ὀλοσηρικοῦ καὶ τριχάπτων περιβαλλόμενα τῶν ἀφροπλάστων δεσποινίδων μέλη, εὐρίσκονται, ὡς ἐν σκληρᾷ τῆς τύχης εἰρωεῖα, εἰς ἀμεσον καὶ χονδροειδῆ ἐπαφὴν μετὰ τῆς ῥυπαρᾶς, πολυρράκου καὶ τυλλώδους ῥάχως τοῦ ἀχθοφόρου, τοῦ ἀνιλεῶς περιτυλίσσοντος τὰ χροσίζοντα καὶ ἐκ πολυτίμων ξύλων μέλη αὐτῶν διὰ χονδροειδοῦς, ὡσεὶ ἀγγόνης σχοινοῦ καὶ ἄλλα τοιαῦτα δεινά, ἅπερ ἠδύναντο νὰ θεωρηθῶσιν ἀφόρητα, εἰ μὴ ἐκ τούτων προέκυπτε πρὸς ἀποζυμώσιν αὐτῶν μικρὰ τις ὠφέλεια, ἢ τῆς ἀλλαγῆς τούτέστιν τοῦ ἀτμοσφαιρικοῦ ἕρους καὶ ἡ ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως περιήγησις αὐτῶν.

HPINNA

Ὀλίγας σελίδας ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν Ἑλληνικῶν γραμμάτων πληροῖ τὸ ὄνομα τῆς συμπαθοῦς ποιητρίας, διότι ἀδυ-

σώπητος υπήρξεν αὐτῇ καὶ ἡ Μοῖρα καὶ ὁ χρόνος· ἡ Μοῖρα ἦτις προῶρος ἔκοψε τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς παρθένου καὶ ὁ χρόνος, ὅστις δὲν κατέλιπεν ἢ ἐλάχιστα μόνον ἀποσπάσματα τῶ ἔργων αὐτῆς εἰς τὴν κρίσιν τῶν μεταγενεστέρων.

Ἄλλ' ὅμως οἱ μύσται τῶν Μουσῶν ἀπὸ τῆς ἀρχαιότητος μέχρι τῶν νῦν χρόνων ἀπέτισαν φόρον θαυμασμοῦ καὶ τρυφεράς συμπαθείας τῇ γλυκεῖα κόρῃ, τῇ ἐνούσῃ ἐν τῷ προσώπῳ αὐτῆς ὅ,τι ἐράσμιον ἐνέχει ἢ νεκρὰ ἡλικία καὶ ὅ,τι ἐνούσιωδες ἢ ποιητικὴ ἔμπνευσις.

Ἡ οἰκογένεια τῆς Ἡρίνης καταγομένη ἐκ Τέω ἢ Τήνου ἢ Ρόδου ἐγκατέστη εἰς τὴν νῆσον Λέσβον, τὸ ἐξόχως μουσικὸν κέντρον κατὰ τὸν ἔσδομον καὶ ἕκτον πρὸ Χριστοῦ αἰῶνα τὴν κατὰ τὸν μῦθον, εἰς τὰς ἀκτὰς αὐτῆς δεχθεῖσαν τὴν ἄδουσαν κεφαλὴν τοῦ Ὀρρέως, ἐνθα τὸ ἄσμα τῶν ἀηδόνων ἦν γλυκύτερον ἢ ἀλλαγῆ καὶ ἐνθα εἶδον τὸ φῶς ὁ Τέροπανδρος, ἢ Σαπφῶ καὶ ὁ Ἄλκαϊος!

Ἡ Λέσβος ἦν τότε ἡ ψυχὴ τῶν ἐν τῇ μικρᾷ Ἀσίᾳ Αἰολικῶν ἀποικιῶν, ἡ δὲ γυνὴ ἀπῆλθε παρὰ τοῖς Αἰολεῦσι καὶ Δωριεῦσι μεζονος ἐλευθερίας ἐνεργείας καὶ μεζονος πνευματικῆς ζωῆς ἢ παρὰ τῇ Ἰονικῇ φυλῇ, ἰδίως δὲ εἰς τὰς ἀποικίας, τῆς Μικρᾶς Ἀσίας καὶ τῆς κάτω Ἰταλίας ἢ τῆς Μεγάλης Ἑλλάδος. Τὰ ὀνόματα τῶν Αἰολιδῶν ποιητριῶν καὶ τῶν Δωριδῶν ὀπαδῶν τῆς φιλοσοφικῆς σχολῆς τοῦ Πυθαγόρου μαρτυροῦσι τοῦτο.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ κοινωνικὸν κέντρον ἐνθα ζῆ τις, μεγίστην ἄσκει ἐπίδρασιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν, τὴν τροπὴν καὶ τὴν τελειοποίησιν τῶν φυσικῶν δώρων καὶ τῶν χαρίτων τοῦ πνεύματος, οὐδὲν θαυμαστὸν ὅτι καὶ τὸ ποιητικὸν ἄλκων παρὰ τῇ Ἡρίνῃ καὶ ἄλλαις Λεσβίαις κόραις ἐβλάστησε φυσικῶς καὶ ἀνεπτύχθη, ὡς ἀνοίγουν καὶ θάλλουν τὰ ἴα καὶ οἱ νάρκισσοι ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν τῶν πρώτων θερμῶν ἀκτίνων τοῦ ἑαρινοῦ ἡλίου.

Καὶ ὅμως ὀφείλομεν νὰ προσθέσωμεν ὅτι ἡ ποιητικὴ κλίσις τῆς Ἡρίνης μεγάλως κατεπολεμήθη ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῆς. Ἡ μήτηρ αὐτῆς πρακτικὴ οἰκοδόποινα οὐδόλως ἐνόει, οὐδ' ἐπέτρεπε τὰς ποιητικὰς ἐκστάσεις τῆς θυγατρὸς αὐτῆς. Τὸ νῆθιν, τὸ ὑφαίνειν, τὸ ποικίλλειν, ἰδοὺ αἰ ἀσχολαίαι, ἅς ἐπέβαλεν αὐτῇ. Τῇ ἀπηγόρευσε, μάλιστα, αὐστηρῶς τὴν ποίησιν. Πλὴν δύναται τις νὰ εἴπῃ εἰς τὴν ἀηδῶνα μὴ ψάλλε; εἰς τὸ πτηνόν, τὸ τέκνον τῶν ἀέρων μὴ ἴπτασο;

Ὡστε ἐνῶ αἱ χεῖρες αὐτῆς ἤσυχολοῦντο εἰς τὰ οἰκιακὰ ἔργα, ἡ διάνοια αὐτῆς ἐλευθερὰ καὶ ὑψηπέτις ἐδημιουργεῖ τοὺς ὠραίους ἐξαμέτρους στίχους, οὓς παρέβαλλον οἱ ἀρχαῖοι πρὸς τοὺς τῶν Ὀμηρικῶν ἐπῶν!

Ἐν τούτοις τὸ ἐξόχον δῶρον τῆς κόρης δὲν ἔμεινε, οὐδὲ ἠδύνατο νὰ μείνῃ ἀπαρτήρητον.

Ἡμαζε τότε ἐν Μιτυλήνῃ ἢ Σαπφῶ, ἦν ὠνόμαζον δεκάτην Μοῦσαν καὶ ἦς ὠδὴν ἀκούσας ποτὲ αὐτὸς ὁ Σόλων κῆρυχθῆ νὰ μὴ ἀποθάνῃ πρὶν ἢ ἐκμάθῃ αὐτήν.

Αὕτη, κατὰ τὰ ἔθιμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης, εἶχεν ὀργανώσει μουσικὸν σύλλογον ἐκ τῶν μᾶλλον διακεκριμένων καὶ διανοητικῶς ὑπερόχων νεανίδων τῆς συγχρόνου κοινωνίας καὶ διὰ στενῆς φιλίας μετ' αὐτῶν συνδεομένη, οὐχὶ μόνον ἐμύει αὐτὰς εἰς τὴν λατρείαν τῶν Μουσῶν, ἀλλὰ καὶ ἐδίδασκε τὴν εὐγένειαν καὶ λεπτότητα τῶν τρόπων τὴν περὶ τὸ ἐνδύ-

σθαι κομψότητα καὶ φιλοκαλίαν καὶ ἐν γένει πᾶν ὅ,τι δύναται νὰ προσθέσῃ θέλγητρον εἰς τὴν φυσικὴν χάριν.

Εἰς τὸν χορὸν λοιπὸν τοῦτον τῶν μαθητριῶν καὶ φίλων τῆς Σαπφῶς, ἐν ᾧ διέλαμπον ἡ Δαμοφύλα, ἡ Ἀνακτορία, ἡ Μνησιδίκη, ἡ Ἡρώ, ἡ Ἀθθίς κτλ. προσληφθεῖσα ἡ Ἡρίνη ἐγένετο ἡ ἐξοχωτέρα πασῶν.

Καὶ ὑπελείφθη μὲν ἡ ἀγνὴ κόρη τῆς διδασκάλου κατὰ τὴν μελικὴν ποίησιν, ἦτις εἶναι ἡ ἐκδήλωσις τῆς ψυχικῆς ταρχῆς καὶ τοῦ πάθους, ὑπερέβαλεν ὅμως αὐτὴν κατὰ τὸ ἐξάμετρον, δι' οὗ ἐκφράζονται ἡρέμα αἱ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου ἐντυπώσεις.

Τὸ κυριώτερον ἔργον τῆς Ἡρίνης ἦτο ἡ «Ἡλακτία» ποίημα συγκείμενον ἐκ τριακοσίων στίχων, οἵτινες, ὡς ἤδη εἶπομεν, παρεβάλλοντο ὑπὸ τῶν ἀρχαίων πρὸς τοὺς τοῦ Ὀμήρου. Δυστυχῶς δὲν παρέμειναν ἐξ αὐτῶν ἢ τρία ἀσήμεντα ἀποσπάσματα. Σῶζονται ἔτι τρία ἐπιγράμματα, ἐξ ὧν καταφαίνεται ἡ χάρις καὶ ἡ ποιητικὴ ἰδιοφυΐα τῆς νεάνιδος, ἀποδιδόται δὲ αὐτῇ (ἀνακριθῶς ὅμως) καὶ ὠδή τις εἰς τὴν θεᾶν Ῥώμην.

Καὶ ἀπέθανεν ἡ Ἡρίνη εἰς ἡλικίαν δεκαεννέα ἐτῶν μόλις! Ὁ κόσμος τῶν γραμμάτων ἐθρόνησε πάντοτε τὸν πρόωρον θάνατον τῆς συμπλοῦς κόρης καὶ ἐθλίβη, διότι ἡ ζωὴ δὲν ἤρκεσεν αὐτῇ εἰς δημιουργίαν καὶ ἄλλων ἀριστουργημάτων, ἀλλ' ἅς ἐπιτραπῆ εἰς ἐμέ, (εἰ καὶ φαίνεται τοῦτο παράδοξον) νὰ εἴπω «Τόσῳ καλλίτερον.»

Ἀπέθανε πρὶν ὁ βίος τείνῃ αὐτῇ καὶ τὴν κύλικα τῶν πικριῶν του, πρὶν ἢ πραγματικῶς διασκεδάσῃ τὴν Fata Morgana τῶν νεανικῶν αὐτῆς ἐνείρων, πρὶν τὸ γῆρας σβέσῃ τὴν θεῖαν φλόγα τῆς ἐμπνεύσεως καὶ πρὶν φθονερὰ καὶ κακόζηλος παράδοσις ἀκυρώσῃ τὸ ὄνομα αὐτῆς καὶ τῇ ἀποδῶσῃ τέλος, οἷον τῆς Σαπφῶς, τῆς Λεσβίας Μοῦσης. Ὁ θάνατος διεφύλαξε τὴν ἰδανικὴν αὐτῆς μορφήν καὶ οὕτω, παρέμεινε ἡμῖν ἡ μνήμη τῆς ἐξόχου κόρης ἀγνῆς, προσφιλεῆς, σεβαστῆ διὰ μέσου τῶν αἰώνων. **Βιρήνη Λαχανά.**

ΠΩΣ ΔΙΑΤΗΡΕΙΤΑΙ ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΑΡΡΥΤΙΔΩΤΟΝ

Οὐδεμίαν βεβαίως τῶν ἀναγνωστριῶν ἡμῶν ἀγνοεῖ πόσον ἡ καλὴ καὶ ἀνθηρὰ τοῦ δέρματος κατάστασις συντελεῖ εἰς τὴν φυσικὴν καλλονὴν καὶ εἰς παράτασιν τῆς νεότητος, ἦτις τόσον ταχέως φεῦ!! παρέρχεται, ἰδίᾳ διὰ τὰς γυναῖκας. Τὸ δὲρμα εἶναι, οὕτως εἰπεῖν, τὸ χρονόμετρον τῆς γυναικός. Δύνασθε νὰ φέρητε ἐπὶ τῆς ῥάχως τεσσαράκοντα χειμῶνας καὶ νὰ φαίνησθε νεωτάτη, ἐὰν τὸ δὲρμα σας εἶναι ἀρρυτίδωτον, ἀνθηρὸν καὶ λεῖον, ἐνῶ τοῦναντίον εἰκοσιπενταετίδες πολλάκις γυναικῆς φαίνονται τεσσαρακοντούτιδες ὡς ἐκ τῆς κακῆς καταστάσεως τῆς ἐπιδερμίδος αὐτῶν.

Σπουδαίαν λοιπὸν φροντίδα καὶ μέριμναν τῆς γυναικὸς ὀφείλει νὰ ἀποτελῇ ἡ ἐπιδερμικὴ αὐτῆς εὐεξία, ἡ ἐξαρτωμένη κατὰ τὸ πλεῖστον ἐκ τῆς ὑγείους ἐν γένει τοῦ σώματος καταστάσεως.

Σῶμα ἀναιμικὸν καὶ καχεκτικὸν ἀδύνατον νὰ περικαλύπτηται ὑπὸ ἐπιδερμίδος ἀνθηρᾶς καὶ ἄνευ βυτίδων· στρέψατε δὲ ἐν βλέμμα κύκλω σας ἐν οἰαδήποσε συναθροίσει Κυριῶν, ὅπως πεισθῆτε ὅτι τὰ τρία τέταρτα αὐτῶν εἰσὶν ἀναιμικαί, κατὰ συνέπειαν γραῖαι πρὸ τῆς ὥρας των.

Πρὸ παντὸς λοιπὸν ἄλλου διαίτα θρεπτικὴ, κινήσις, οὐχὶ μόνον ἢ ἐκ τοῦ περιπάτου προκύπτουσα, ἀλλὰ ἢ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἐν ἣ ἡ καλὴ οἰκοδόποινα, δύναται, ἐὰν θέλῃ νὰ μὴ εὕρῃ καιρὸν νὰ καθίσῃ, τακτοποιούσα, καθαρίζουσα καὶ ἐπιμελουμένη αὐτοπροσώπως τὰ τῆς ἐπιστρώσεως κλινῶν, διασκευῆς καὶ τακτοποιήσεως δωματίων, αἰθουσῶν κτλ. Ταῦτα πάντα ἀπαιτοῦσι κινήσιν, δι' ἧς τὸ αἷμα κυκλοφοροῦν ζωηρότερον ζωογονεῖ τὸ δὲρμα.

Συντελεστικά πρὸς καταπολέμησιν τῆς ἀναιμίας, καὶ τοῦ συρμοῦ, οὕτως εἰπεῖν, φάρμακα εἶναι ὁ σίδηρος καὶ ἡ κίνα· δὲν πρέπει ὅμως νὰ γίνηται μεγάλη τούτων κατάχρησις ὡς λίαν ἐρεθιστικῶν καὶ ἐπιβλαβῶν πολλάκις διὰ τὸν στομάχον.

Οὐχὶ ὠφέλιμα διὰ τὴν ἐπιδερμίδα θεωροῦνται τὰ ψυχρὰ λουτρά, ὡς καὶ αἱ ψυχρολουσίαι (douches) καὶ τὰ θαλάσσια· βλαβερώτατα δὲ τὰ λιάνθηρα ὡς τὰ Τουρκικὰ καὶ Ρωσικὰ λεγόμενα· εὐεξήγητον τοῦτο, ἀφοῦ πᾶν τὸ συστέλλον ἢ διαστέλλον ἀποτόμως τοὺς ἐπιδερμικούς πόρους δὲν δύναται ἢ νὰ κουράζῃ καὶ ἐξαντλῇ τὸν ἐπιδερμικὸν χιτῶνα, ἐξ οὗ αἱ πρόωροι βυτίδες.

Ἐὰν ὅμως ἡ ὑγιεινὴ τοῦ σώματος ἡμῶν, ἀπαιτεῖ τὴν χρῆσιν τοιούτων λουτρῶν (διότι δὲν πρέπει νὰ θυσιάζωμεν τὴν ὑγείαν διὰ τὴν καλλονὴν,) τότε πρὶν ἢ εἰσελθῶμεν εἰς λουτήρα, ἅς ἐπιχρίωμεν καλῶς τὸν λαίμῶν, τὸ πρόσωπον καὶ τὰς χεῖρας διὰ τῆς ἀλοιφῆς cold-cream.

Ἀποφεύγωμεν ἐπίσης τὰς συνεχεῖς κατὰ τὸ διάστημα τῆς ἡμέρας πλύσεις, μεταχειριζόμεθα δὲ τὸ μὲν θέρος ὕδωρ οὐχὶ ψυχρὸν, ἐνῶ τὸν χειμῶνα μᾶλλον ψυχρὸν καὶ καθαρῶτατον, ἐν αὐτῷ δὲ οὐδέποτε ῥίπτωμεν ὄξος (vinaigre) ὅπερ ἀποξηραίνει τοὺς πόρους, ἀλλ' ἵνα ἀρωματίσωμεν αὐτὸ ῥίπτωμεν ὀλίγον ὕδωρ Κολωνίας. Ἐπίσης ἐκχεῖλισμα ἐλαφροῦ τεῖου θεωρεῖται ὠφελιμώτατον καὶ ὑγιεινότερον διὰ τὴν ἐπιδερμίδα.

Τὸ γάλα ἐπίσης θεωρεῖται ὠφέλιμον διὰ τὴν ἐπιδερμίδα. Οὐδὲν συντελεῖ διὰ τὴν καταστροφὴν ἀνθηρᾶς καὶ ὑποροδίου τοῦ δέρματος χροιάς τόσον, ὅσον ἡ πίεσις τοῦ στήθοδος, αἱ μεγάλαι συγκινήσεις, ἡ μὴ θερμὴ καὶ καθαρὰ διατήρησις τῶν ποδῶν καὶ ἡ ἀπότομος μετὰβασις ἀπὸ θερμῆς εἰς ψυχρὰν καὶ τανάπαλιν ἀτμόσφαιραν.

Δὲν πρέπει ὅμως νὰ περιοριζόμεθα εἰς ἐπιμέλειαν τῆς ἐπιδερμίδος μόνον τοῦ προσώπου, ἀλλ' ὀλοκλήρου τοῦ σώματος, διότι ἐκ τῆς εὐεξίας τούτου ἐξήρτηται ἡ ὑγεία ἡμῶν. Ἴνα δὲ τὸ σῶμα ἡ ὑγιὲς, ἀνάγκη ὅπως ἀπολύτως καὶ κανονικῶς λειτουργῇ ἢ διὰ τῶν ἐπιδερμικῶν πόρων, ἐνεργουμένη ἄθλος διαπνοή, ἧς τὰ ἀποτελέσματα παρατηροῦνται ἐπὶ τῆς ἐπὶ τῶν ἐσωρούχων ἡμῶν συσσωρευομένης ἀκαθαρσίας.

Διὰ τὴν τακτικὴν λοιπὸν τῆς ἀθῆλου διαπνοῆς ἐνεργεῖαν ἀνάγκη χρήσεως χλιαρῶν λουτρῶν, ἂν οὐχὶ καθ' ἑκάστην, τοῦλάχιστον δις τῆς ἐβδομάδος θερμ. οὐχὶ ἀνωτέρας τῶν 35ο καὶ διαρκείας 1)4 τῆς ὥρας. Ἐξερχόμενα τοῦ λουτροῦ ἀνάγκη ὅπως στεγνώνωμεν καλῶς τὸ σῶμα, ἀλλάσωμεν δὲ ἀσπρόρουχα τοῦλάχιστον δις τῆς ἐβδομάδος.

ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΑ ΤΗΣ ΛΕΓΕΩΝΟΣ ΤΗΣ ΤΙΜΗΣ

Τὸ παράσημον τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς ἐθεσπίσθη κατὰ

τὸ 1802 ὑπὸ Ναπολέοντος τοῦ Βοναπάρτου. Κατὰ τὴν 3ην Δεκεμβρίου τοῦ 1805 τὴν ἐπαύριον δηλ. τῆς μεγάλης ἐν Ἀουστρηλίᾳ μάχης, ἀπεφασίσθη ἡ ἰδρυσις τοῦ παρθεναγωγείου τῆς Λεγεῶνος τῆς Τιμῆς, ἐν ᾧ ἤθελον ἐκπαιδεύσθαι αἱ θυγατέρες τῶν ἵπποτῶν, ταξιαρχῶν κτλ. τοῦ παρασήμου τούτου.

Ἡ πρώτη ἰδρυθεῖσα σχολὴ ἐτέλεσε τὰ ἐγκαίρια αὐτῆς τὴν 5ην Σεπτεμβρίου τοῦ 1807· δι' αὐτοκρατορικῆς δὲ διαταγῆς διορίζετο διευθύντρια αὐτῆς ἡ κ. Καμπάν, ἧτις πρὸ τούτου εἶχεν ἐκπαιδεύσει τὰς δεσποινίδας Ὀρτενσιάν καὶ Στεφανιάν Βωαρνέ, μετ' ὀλίγον βασιλίσσαν τῆς Ὀλλανδίας καὶ δοῦκισσαν τῆς Βάδης.

Ὁ αὐτοκράτωρ Ναπολέων εἶχε μεγάλην ὑπόληψιν πρὸς τὴν διάσημον παιδαγωγὸν κ. Καμπάν, ἧς τὸ ἐκπαιδευτικὸν σύστημα ἐγκριθὲν ὑπ' αὐτοῦ ἐξακολουθεῖ μέχρι σήμερον λειτουργοῦν μετὰ μικρὰς τινος ἀναποφεύκτους διὰ τὴν ἐποχὴν ταύτην τροποποιήσεις.

Ἡ μεγάλη τῶν πολέμων τῆς αὐτοκρατορίας ἐκατόμβη ἠύξανεν ὀσημέραι τὸν ἀριθμὸν τῶν ὄρφανῶν, χάριν τῶν ὀποίων δύο νέα παρθεναγωγεῖα ἰδρύθησαν, παραρτήματα, οὕτως εἰπεῖν, τοῦ κεντρικοῦ παρθεναγωγείου τοῦ Ἀγίου Διονυσίου· τὸ μὲν ἐν Ecouen, τὸ δὲ ἐν Loges. Ἐν ἡμιφοτέροις τούτοις διορίσθησαν διευθύντρια ὑπὸ τὸν τίτλον γενικῶν ἐπιμελητριῶν, ἀνέλαβε δὲ ταῦτα ὑπὸ τὴν προστασίαν αὐτῆς ἡ βασίλισσα Ὀρτενσία.

Ἐκτοτε τὰ παρθεναγωγεῖα ταῦτα λειτουργοῦσι θαυμασίως, διατελοῦντα νῦν ὑπὸ τὴν ὑψηλὴν ἐποπτείαν τοῦ μεγάλου καγκελαρίου τοῦ τάγματος. Ἡ Πρόεδρος τοῦ κεντρικοῦ καταστήματος ἔχει ὑπὸ τὰς διαταγὰς αὐτῆς μίαν διευθύντριαν, ἧς βοηθοὶ τυγχάνουσιν μία γενικὴ ἐπιμελήτρια, πέντε ἐπίτιμοι Κυρίαι, βοηθούμεναι ὑπὸ δέκα διδασκαλισσῶν, εἰκοσι βοηθῶν καὶ εἰκοσίων ἄλλων Κυριῶν, δι' εἰδικῆς ἐκάστη ἐπιφορτισμένη ἐνασχολήσεως. Ἐν αὐτῇ ἐκπαιδεύονται δωρεὰν τετρακόσiai μαθήτρια ἑσωτερικαί, ἅπασαι θυγατέρες ὄρφαναί τῶν ἀπόρων ἵπποτῶν τοῦ τάγματος καὶ ἑκατὸν ἐπὶ πληρωμῇ ἐπίσης θυγατέρες, ἀδελφαὶ ἢ ἐγκοναὶ ἵπποτῶν. Ἐκαστον δὲ τῶν παραρτημάτων λειτουργοῦν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὄρους, οὓς καὶ τὸ κεντρικὸν παρθεναγωγεῖον, δέχεται ἐπίσης δωρεὰν διακοσίας ὄρφανὰς μαθητρίαις.

Ἡ διευθύντρια μετὰ τοῦ προσωπικοῦ τοῦ παρθεναγωγείου ἔχουσιν ἐμοιόμορφον ἐπίσημον στολήν, ἣν περιβάλλοντα κατὰ τὰς τελετὰς καὶ λοιπὰς ἐπισήμους ἡμέρας μετὰ τῶν σημάτων τῆς Λεγεῶνος τῆς τιμῆς. Τὰ σήματα ταῦτα συνίστανται ὑπὸ σταυροῦ λελαξευμένου, ἐμιλιτωμένου διὰ λευκοῦ μίλτου καὶ χρυσῶν ἢ ἀργυρῶν ἀκτίνων. Τῷ παρασημῶν ἐπὶ τοῦ ὀποίου ἐπιγράφονται αἱ λέξεις **Τιμὴ** καὶ **Πατρίς** ἀνήρτηται ἐπὶ τοῦ στήθους διὰ πλατείας ἐρυθρᾶς ταινίας. Ὁ μέγας χρυσοῦς σταυρὸς τῆς γενικῆς ἐπόπτιδος φέρεται ὑπ' αὐτῆς ἀνηρτημένος διὰ τῆς ταινίας ἐπὶ τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς· αἱ διευθύντρια, ἡ ἐπόπτρις καὶ αἱ ἐπίτιμοι Κυρίαι τῶν δύο παραρτημάτων φέρουσι τὸν χρυσοῦν ἐπίσης σταυρὸν ἐπὶ τοῦ στήθους μετὰ τῆς ταινίας τῶν ταξιαρχῶν, ἐνῶ αἱ διδασκαλίσσαι, αἱ ἐπιμελήτρια, αἱ εἰδικαὶ ἐπόπτριδες φέρουσιν αὐτὸν ἐπὶ τοῦ στήθους μετὰ τοῦ ἀστερίσκου τοῦ ἀξιοματικοῦ. Τὸ λοιπὸν προσωπικὸν φέρει τὸν ἀργυροῦν σταυρὸν μετὰ τῆς ταινίας τοῦ

εππότου, πλὴν τῶν ὑποθυκοφυλάκων καὶ νοσοκόμων, αἵτινες φέρουσι τὴν ταινίαν μόνον ἄνευ παρασήμου.

Οὐδεμία τῶν Κυριῶν τούτων δύναται νὰ φέρῃ τὸ παράσημον ἐκτὸς τοῦ καταστήματος καὶ ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας, ἣν μόνον μετὰ εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν δύναται αὕτη νὰ ἐξαιτησῆται.

Ἡ λαμπρὰ φήμη, ἣν τὰ καταστήματα ταῦτα χαίρουσι ὁφείλεται εἰς τὴν ἔκτακτον νοημοσύνην καὶ δραστηριότητα τῶν διευθυνουσῶν αὐτῶν, αἵτινες ἰσόβιοι διορίζονται καὶ μόνον ἀσθενείας ἢ βαθέος γήρατος ἔνεκεν ἀπομακρύνονται αὐτῶν ἑπτὰ μόνον διευθύντραι χριθμοῦνται αἱ εἰς διάστημα ὀγδοήκοντα ἐτῶν διευθύνουσαι τὰ παρθεναγωγεῖα ταῦτα, ἅπασαι χῆραι στραταρχῶν, ναυαρχῶν, βαρονίδες, μαρκησίαι, κόμησσαι, μιᾶς τῶν ὁποίων ἡ ἐτησία ἐπιχορήγησις μετὰ τὴν ἕνεκα γήρατος ἀπομακρύνει αὐτῆς, ἀνήλθεν εἰς τὸ ὑπέρογκον ποσὸν τῶν 4,000 λιρῶν.

Προσεχῶς θέλομεν δημοσιεύσει βιογραφικὰς σημειώσεις μιᾶς ἐκάστης τούτων, ἡ τελευταία τῶν ὁποίων βαρονίς Le Bay σύζυγος τοῦ ναυάρχου Le Bay περικτηθεῖσα κατ' αὐτὰς θέλει ἀντικατασταθῆ ἢ ὑπὸ τῆς χήρας τοῦ στρατηγοῦ Chauzy ἢ ὑπὸ τῆς χήρας τοῦ ἐσχάτως ἐν Τογκίνῳ ἀποβιβάσαντος βουλευτοῦ Paul-Bert.

Παυλίνα Ραδέφακη.

Σ. Σ. Ἴδου πῶς ἐν πεπολιτισμέναις χώραις ἀνατρέφονται καὶ μορφώνονται αἱ θυγατέρες τῶν τὴν πατρίδα ὑπηρετησάντων ἵπποτων, ἐνῶ πολλαὶ τῶν ἡμετέρων στερεῶνται καὶ τῶν ἀπολύτως ἀναγκαίων, ἀρκουμένων τῶν ἐκάστοτε κυβερνήσεων εἰς γλισχροτάτην σύνταξιν, ἐν ἣ περιπτώσει οὗτοι ἔχουσι συμπληρωμένην εἰκοσαετῆ ὑπηρεσίαν.

ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΓΥΝΑΙΚΩΝ.

Ὁ ἐν Παρισίοις ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῶν γυναικῶν Σύλλογος συνελθὼν κατὰ τὸν παρελθόντα μῆνα ἀπεφάσισε τὸν σχηματισμὸν τάξεων διὰ τὴν ἀνωτέραν ἐπιστημονικὴν τῶν γυναικῶν μόρφωσιν. Ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ ἐξελέξατο ἐπιτροπὴν συνισταμένην ὑπὸ βέξ τακτικῶν τοῦ συμβουλίου μελῶν, ἵνα ἐνεργήσῃ τὰ δέοντα. Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη ἀποτελομένη ὑπὸ τῶν κ. κ. Καρολίνας δὲ Βαρῶ, καὶ Γκριστράουτ καὶ δεσποινίδων Λουίζης Μπαρμπερούς καὶ Καρλότας Διβάλ καὶ τῶν κυριῶν Ἰουλίου Ἀλιξ καὶ Μ. Π. Β. Μαρέν, προέβη ἤδη εἰς συνενόησιν μετὰ τῶν διαφόρων δήμων τῶν Παρισίων καὶ Σηκουάν, πολλῶν δὲ τούτων ἡ συνεργασία ἐξησφαλίθη ἤδη.

Ἡ ἐπιτροπὴ αὕτη συνελοῦσα τὴν 3ην παρελθόντος μηνὸς ἔθετο τὰς βάσεις γενικοῦ προγράμματος, ὑποβληθησομένου εἰς τὴν ἐγκρισιν τῶν λοιπῶν τοῦ Συλλόγου μελῶν καὶ μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν αὐτοῦ δημοσιευθησομένου.

Ἀπεφάσισε πρὸς τούτοις νὰ ἐπικαλεσθῆ διὰ τοῦ τύπου τὴν συνεργασίαν καὶ ἀρωγὴν πασῶν καὶ πάντων τῶν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς τύχης τῆς γυναικῶς ἐνδιαφερομένων, τοῦτέστι δημοσιογράφων, διδασκαλισσῶν, γυναικῶν συγγραφέων, ῥητόρων, Καθηγητῶν, οἵτινες ὑφ' οἰονδήποτε τίτλον ἤθελον προσενέγκει ὑπηρεσίαν τινὰ ἢ ἀναλάβει τὴν διδασκαλίαν ἐπιστημονικοῦ τινος μαθήματος ἐν τῷ νεοσυστάτῳ τούτῳ τῶν γυναικῶν ἀνωτέρῳ ἐκπαιδευτηρίῳ. Πόσον ὠραῖον καὶ

ἀξιολογίμῳ τὸ παράδειγμα τῶν Κυριῶν τούτων καὶ οἷος ἔπαινος, ἐὰν καὶ αἱ αὐτὸς ἐλλογίμοι Κυρίαὶ ἐλάβανον πρόνοιαν τινὰ, ἂν οὐχὶ πρὸς σχηματισμὸν ἀνωτέρων ἐπιστημονικῶν τάξεων, τοῦλάχιστον πρὸς ἐπιτυχεστέραν λειτουργίαν τῆς μέσης καὶ κατωτέρας θηλείας ἐκπαιδεύσεως. Τοιαύτης φύσεως ἐνασχόλησις, οὐ μόνον ἤθελε τιμῆσαι τὰς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ εὐγενῆ δράσιν ἀναλαμβάνουσας, ἀλλὰ καὶ μεγάλας ἤθελε παράσχει ἐκδουλεύσεις τῷ φύλῳ ἡμῶν, ἐξ οὗ πολλὰ τὰ καλὰ ἢ πατρὶς δύναται νὰ προσδοκῆ.

Παρίσιαι

Ἐλένη Ῥενάν

ΤΑΞΙΣ ΚΟΠΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗΣ ΕΝ Τῷ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙῷ Σ. ΣΙΜΟΠΟΥΛΟΥ

Μετ' εὐχαριστήσεως πληροφοροῦμεθα ὅτι ἡ κ. Σοφία Σιμοπούλου διευθύντρια ἀξιολόγου ἐνταῦθα ἰδιωτικοῦ παρθεναγωγείου συνέστησε τῇ αἰτήσῃ πολλῶν γονέων ἰδίαν τάξιν ῥαπτικῆς καὶ κοπτικῆς, ἐν ἣ δύνανται νὰ φοιτῶσι καὶ τελειοροτοὶ μαθήτριάς ἄλλων Παρθεναγωγείων, ἐν γένει δὲ πᾶσα κόρη ἐπιθυμοῦσα νὰ ἐξασκηθῆ καὶ τελειοποιηθῆ εἰς τὴν κοπτικὴν καὶ ῥαπτικὴν.

Ἐπιδοκιμαζόμεν πληρέστατα τὸν νεωτερισμὸν τούτον χαίρομεν δὲ διότι ἡμεῖς πρῶται σύντονον ἐπεστήσαμεν ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως τοῦ φύλλου τὴν προσοχὴν τῶν γονέων ἐπὶ τοῦ ζωτικωτάτου τούτου διὰ πᾶσαν γυναῖκα ζητήματος, ἀναγράφεται τὴν ἐν Εὐρωπαϊκαῖς πόλεσι τοιαύτης φύσεως γυναικείαν δράσιν καὶ ῥίψασαι τὴν ἰδέαν τοιούτων σχολῶν διὰ τοῦ ἄρθρου μας «*σχηματίσατε πρακτικὰς σχολὰς διὰ τὰς νέας*». Ἐλπίζομεν δὲ ὅτι πᾶσα Κυρία ὑπὲρ τῆς θηλείας μορφώσεως ἐργαζομένη θέλει προσπαθήσει νὰ ἀναπληρώσῃ τὸ κενὸν τούτο, βαθμηδὸν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ κλάδοι πρακτικῶν μαθημάτων θέλουσι παρ' αὐτῶν εἰσαχθῆ ἐν ἰδίᾳ τάξει, ὡς ὁ τῆς πρακτικῆς οἰκιακῆς οἰκονομίας, τῆς διευθετήσεως τοῦ οἴκου, τῆς καταστιχογραφίας, τῆς μαγειρικῆς, τοῦ σιδηρώματος κτλ. ἄνευ τῆς γνώσεως τῶν ὁποίων ἡ γυνὴ ἀδυνατεῖ νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν εὐδαιμονίαν τοῦ οἴκου, οὐτινος ὡς βασιλὶς προΐσταται.

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὁ θάνατος τῆς Κας Ἀδελαίδος Τερτζέτη διασήμου καὶ πολυμαθεστάτης συγγραφέως. Ἡ Κας Α. Τερτζέτη ἔχει ἐκδόσει ἐκτενὲς ὠραιότατον σύγγραμμα ἐπὶ τῆς ἀρχαίας καὶ νέας Ἑλλάδος ἐκτιμηθὲν παρὰ τῶν ἐν Εὐρώπῃ Ἑλληνιστῶν καὶ συστηθὲν θερμῶς καὶ μετ' ἐπαίνων παρὰ τοῦ Μαρκησίου de Saint Hilaire εἰς τὴν Ἀκαδημίαν τῶν Παρισίων. Ἡ κ. Τερτζέτη ἦτο Γαλλίς τὸ γένος, ἀλλὰ σύζυγος Ἑλληνας. Γυνὴ ἀγχίνους καὶ πνευματώδης μετεχειρίζετο τὸν κάλαμόν τῆς μετὰ μαγειρίας. Ἀφῆκε πολλὰ ἔργα ἀνεκδοτά μετὰξὺ ἄλλων μυθιστορημάτων καὶ πραγματείαν ἐκτενῆ περὶ τῆς συγχρόνου Ἑλλην. φιλολογίας.

Κατ' αὐτὰς ἐγκαινιάζεται ἐν Νικαίᾳ μεγαλοπρεπέστατον λυκειον θηλέων, ἐνῶ ἐνεγράφησαν ἤδη πλέον τῶν 300 μαθητριῶν.

Bas-bleus (κυανόκαλτσι.) Γνωστὸν ὅτι αἱ γυναῖκες αἱ ἐπιδιδόμεναι εἰς ὑψηλὰς φιλολογικὰς σπουδὰς ὀνομάζονται ἐν Γαλλίᾳ bas bleus. Ὁ τίτλος οὗτος εἶναι ἐνχρήσει ἀπὸ τοῦ 1750, ὅτε εἶχε συστηθῆ ἐν Λονδίῳ μεγάλη φιλολογικὴ εἰσαγωγή συνισταμένη ἐκ σοφῶν γυναικῶν καὶ ἀνδρῶν καὶ συιερχομένη εἰς τὴν λέσχην, τὴν τῶν σοφῶν ἐπικληθεῖσαν καὶ ἐν ἣ οὐδεὶς τῶν θαμῶνων ἐκάπνιζεν, ἔπαιζεν, ἢ ἔπινεν.

Πρῶτος ἰδρυτὴς τοῦ συλλόγου τούτου ἦν ὁ διάσημος τῆς ἐποχῆς ἐκείνης συγγραφεὺς Βενιαμὶν Στίλινγκερλετ, ὅστις κατὰ τὸν τότε συρμὸν ἔφερε περισκελίδα μέχρι τῶν γονάτων με περικνημίδας κυανὰς, ἐξ οὗ καὶ ὀνομάσθη ὁ σύλλογος τῶν κυανοκάλτσιων, τίτλος κληροδοτηθεὶς μετέπειτα εἰς τὰς σοφὰς γυναῖκας.

* *

Ἀγγέλλεται ὅτι αἱ γυναῖκες τῆς Ἰαπωνίας ἀπερνήθησαν ἐσχάτως τὸ ἐθνικὸν τῶν ἐνδυμάτων μεταβληθῶσιν εἰς Εὐρωπαϊκάς. Τὸ παράδειγμα ἐδόθη ὑπὸ τῆς αυτοκρατορείας αὐτῶν, ἣτις πρῶτη εἰσήγαγε τὸν συρμὸν τούτον, ὑποχρεώσασα καὶ τὰς πρὸς αὐτὴν παρουσιαζομένας Κυρίας νὰ ἐνδύωνται κατὰ τὸν εὐρωπαϊκὸν συρμὸν. Αὕτη εἶναι ἡ ἐλαχίστη τῶν προόδων τῶν Ἰαπωνίδων, αἵτινες ἀπὸ πολλοῦ ἤδη χρόνου ἔχουσι πανεπιστήμια γυναικῶν, πολλὰ δὲ τούτων μετέρχονται εὐδοκίμως τὰς ἰατρούς.

* *

Ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου λειτουργεῖ ἐν Γαλλίᾳ ἄσυλόν τι ἀπόρων γυναικῶν, ἰδρυθὲν δαπάναις τοῦ δήμου καὶ χορηγοῦν τροφήν καὶ στέγην εἰς τὰς ἐργατικὰς γυναῖκας, τῶν ἐπαρχιῶν καὶ χωριῶν τὰς στερουμένας θέσεως. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν αὐτῷ κατὰ καιροῦς διαιτομένων γυναικῶν

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ ΣΟΦΙΑ ΕΑΡΟΣ

«Ὁ πατὴρ μου ἀπουσίαζε συνεχῶς δι' ὑποθέσεις του, ἦτο δὲ ἄνθρωπος σκληρὸς καὶ ἀπότομος ἢ ἐλαχίστη παιδικὴ παρεκτροπὴ μου προεκάλεε ξυλλίσματα. Εἶχον καταστήσει παιδίον ἄγριον, μισάνθρωπον. Μόλις ἤμην πενταετής, ὅτε μοὶ παρεχώρησαν ἐν δωματίῳ εἰς τὸ βάθος τοῦ κήπου, ἕνα ἐκοιμώμενον ἐντελῶς μόνος. Ἐφθόδουμην ὡς μικρὸν παιδίον, μένον μόνον τὴν νύκτα ἐν δωματίῳ ἀπομεμακρωμένῳ τῆς οἰκίας».

«Ἐνίοτε μάλιστα καταλαμβανόμην ὑπὸ φρικώδους ἀγωνίας, διότι τὰ πάντα συνετέλουν εἰς τὸ νὰ ἐπαυξάνωσι τοὺς φόβους μου. Ἴσχυρὰ πνοὴ ἀνέμου, τρίξιμον παλαιῶν ἐπίπλων, βήματα τοῦ ὑπηρετοῦ, νυκτεριναὶ τῶν κυνῶν ὕλακαὶ με κατατρόμαζον. Ἐννοεῖται ὅτι ἡ οὐτως ἐξηγηρωμένη φαντασία μου δὲν ἤργει δι' ὅ καὶ εἰς τὰς νυκτερινὰς ταύτας ἀγρυπνίας ἀνεμιγνύοντο πάντοτε λευκὰ φαντάσματα, σκιά, ἄλυσσοι, νεκροί, μόλις δὲ ἀπεκοιμώμην ὀλίγον ὁ ἐλάχιστος κρότος με ἀφύπνιζε καὶ ψυχρὸς τρόμου ἰδρῶς περιέριπτεν ὄλον μου τὸ σῶμα. Μίαν ἢ δύο φορές εἶπον πρὸς τὸν πατέρα μου μετὰ δειλίας, νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ νὰ κοιμῶμαι πλησίον του, ἀλλ' αὐτὸς μοὶ ἀπήνητησεν : »

«Πρέπει νὰ συνειθίσῃς μόνος, διότι ἐπὶ τέλους εἶσαι ἀνὴρ». «Ἡ θεία μου, καθὼς νομίζω, με ἐμίσει, διότι ἐγενόμην πρόσκομμα εἰς τὰ κληρονομικά της σχέδια. Πάντοτε λοιπὸν ἐξηρέθιζε τὸν πατέρα μου ἐναντίον μου. Ἴδού, ἰατρέ, τίνας οἱ λόγοι οἱ προκαλέσαντες ἐν ἐμοὶ μεγάλην νευρικὴν εὐεπισθήσαν. Μίαν ἐσπέραν ἐνῶ ἐκοι-

ἀνέρχεται εἰς 200, προσωπικόν, ἐννοεῖται ἀνευεούμενον καθ' ἐκάστην, διότι ἡ ἐταιρεία φροντίζει περὶ ἐργασίας αὐτῶν. Κατὰ τὰς ἡμέρας τῆς ἐν αὐτῷ διαμονῆς τῶν αἱ γυναῖκες αὐταὶ ἐργάζονται διὰ τὸ δημόσιον, εἰς τρόπον ὥστε κερδίζουσι τὸν ἄρτον τῶν. Πόσαι διὰ τοῦ εὐεργετικοῦ τούτου ἀσύλου προφυλάττονται τῆς κακοηθείας καὶ διαφθορᾶς!

BIBLIA

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀγγέλλομεν τὴν ὑπὸ τῆς ἐλλογίμου κυρίας Ἀρσινόης Γ. Παππαδοπούλου ἐκδοσιν 20 παιδικῶν διηγημάτων τερπνοτάτων καὶ καταλληλοτάτων εἰς ἀνάγνωσιν δὲ παιδία πολὺ μικρᾶς ἡλικίας. Συνιστώμεν θερμῶς πρὸς τὰς κ. μητέρας καὶ τὰς κ. διδασκαλίσσας τὴν διὰ τοὺς μικροὺς παιδὰς ἀπόκτησιν τοῦ βιβλίου τούτου, τοῦ φιλοκάως καὶ δι' εἰκόνων καταλλήλων διακεκοσμημένου καὶ τιμωμένου ἀντὶ 60 λεπτῶν καὶ μόνων.

Ἄξια ὄντως ἐνθαρρύνσεως καὶ ἐπαίνου τυγχάνει ἡ κ. Α. Γ. Παππαδοπούλου, ἣτις ἀπὸ ἐτῶν ἤδη ἐργάζεται ἀποτελεσματικῶς καὶ ἀθορύβως ὑπὲρ τῆς μορφώσεως καὶ ἀναπτύξεως τῆς παιδικῆς ἡλικίας, μεταγλωττίσασα ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ τὴν ὑπὸ τῆς κ. Καρπαντιέ ἐ φιλοπονηθεῖσαν παιδικὴν ζωολογίαν, τὰ ὑπὸ τοῦ κ. Μαργλὴ ἐκδοθέντα παιδικὰ διηγήματα, ὡς καὶ τὴν ἐν τῷ περιοδικῷ «Ἐστία» δημοσιευθεῖσαν μυθιστορίαν τοῦ κ. Ἰουλίου Σανδῶ «Ἡ δεσποινὶς Λασεγλιέρ» ἣν καὶ ἐν ἰδίῳ τόμῳ ἐξέδωκε, καὶ τὴν ἀπόκτησιν τῆς ὁμοίας θερμότητα συνιστώμεν πρὸς τὰς ἐπιθυμοῦσας νὰ καταρτίσωσιν οἰκογενειακὴν βιβλιοθήκην. Ταῖς ἐργαζομένας ὑπὲρ τῆς παιδικῆς ἀναπτύξεως Κυρίας δεόν νὰ παρέχεται ὑπο τοῦ φιλομούσου κοινῷ ποιὰ τις ἐνθάρρυνσις, ὅπως σὺν τῷ χρόνῳ κατορθωθῆ νὰ σχηματισθῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς παρ' ἅπασιν τοῖς πεπολιτισμένοις λαοῖς ἡ παιδικὴ καὶ οἰκογενειακὴ βιβλιοθήκη, περὶ τῆς χρησιμότητος τῆς ὁποίας ἱκανὰ μέχρι σήμερον ἐλέχθησαν καὶ ἐγράφησαν.

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΕΛΛΑΣ. Ἐληξαν αἱ ἐξετάσεις τῶν ἐν τοῖς διδασκαλείοις Ἀθηνῶν φοιτήσασάν κατὰ τὸ θέρος διδασκαλισσῶν, ἵνα ἐξασκηθῶσι κατὰ τὸ νέον σύστημα. Πολλὰ τούτων μένουσι δυστυχῶς ἄνευ θέσεως.

μώμην ἠεθάνθην ὅτι ἐπιγύμνη ὑπὸ ἀσφυξίας ἐξύπνησα, τὸ δωματίον μου ἦτο σκοτεινὸν καὶ πλήρες καπνοῦ, ἐπήδησα τῆς κλίνης μου, ἵνα τρέξω πρὸς τὴν θύραν, ἀλλὰ μὴ δυνάμενος νὰ ἀνανεύσω ἔπεσα».

«Μοὶ ἐφάνθη ἡ χορὸς δαιμόνων τῆς κολάσεως περιεφέροντο περὶ ἐμὲ, κτυπῶντες διὰ βάρβων τὴν κεφαλὴν μου. Ἡσθάνθη ὅτι ἀπέθησκον, ὅτε αἴφνης γλώσσα πυρὸς εἰσῆλθεν ἐν τῷ δωματίῳ μου διὰ τῆς καιομένης θύρας μου, ἐξ οὗ καὶ ἐνόησα, ὅτι τὸ παράρημα, ἐν ᾧ ἦν τὸ δωματίον μου ἐκαίετο, ἔβλεπον δὲ τὸ παράθυρον χωρὶς νὰ δύναμαι νὰ τὸ πλησιάσω καὶ νὰ σωθῶ. Τέλος εἶχον χάσει τὰς αἰσθήσεις, ὅτε οἱ γείτονες ἰδόντες τὰς φλόγας ἔσπευσαν εἰς βοήθειάν μου· ἀλλ' εἶχον φοβηθῆ τόσον, ὥστε ἠσθένησα βαρέως μετὰ τὴν ἐντελῆ δὲ ἀνάρρωσίν μου μοὶ ἐμίει νευρικὸς σπασμὸς σχεδὸν διαρκής».

«Ἐκτοτε ἐκοιμώμην εἰς τὸ δωματίον τοῦ πατρὸς μου, ἀλλ' ἀκριβῶς κατὰ τὴν ὥραν τῆς πυρκαϊᾶς ἀφυπνιζόμην με σπαρακτικὰς κραυγὰς. Ὁ ἰατρὸς προσεκλήθη καὶ κατόπιν διαίτης τακτικῆς οἱ νευρικοὶ οὗτοι κλονισμοὶ καθησύχασαν· οὐχ ἤττον, εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος Ὀρχιῶν, ἐνταῦθα ἀρχίζει ἡ μυστηριώδης ἀσθενεία μου».

«Ἀνεκτάσα τὴν προτέραν ὕγειάν μου, ἔτρωγον καλῶς, ἐκοιμώμην καλῶς, καὶ ἔπαυσα νὰ εἶμαι δειλὸς ὡς ἄλλοτε.»

«Ἦμην δεκαπενταετής, ὅτε ἐσπέραντινὰ ἐπιστρέψων ἀπὸ μικρᾶν ἐκδρομῆν εἰς πλησιόχωρον φιλικὴν ἐξοχίωσιν ἑπαυλιν, διτηρόμην διὰ μικροῦ δάσου. Αἴφνης μοὺ παρουσιάσεται μέγας ἀριθμὸς λευκῶν σκιῶν διεσθυνομένων ἐναντίον μου. Ἡσθάνθη τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς μου ἀνορθουμένας ὑπὸ τρόμου. Ἀδύνατον νὰ προχωρήσω ἐν βῆμα, ὅτε αἴφνης ἐνόμισα ὅτι με ἐκτύπων εἰς τὸ στήθος διὰ βαρέος σιδήρου, μεθ' ὃ καὶ ἔπεσα ἀναίσθητος. Τὴν ἐπαύριον τὴν πρωίαν ἐξύπνησα ἐν τῷ μέσῳ τῆς οδοῦ, χωρὶς νὰ ἐνθυμῶμαι πῶς εὐρέθη ἐκεῖ. Παρετήρησα κυλινδρὸν αἵματος ἐπὶ τοῦ ὑποκαμίσου μου.

Ἦρξαντο ἀπὸ τῆς παρελθούσης Τετάρτης τὰ μαθήματα ἐν τοῖς διαφόροις τῆς πόλεως σχολείοις· ἐξακολουθοῦσι δὲ καὶ αἱ ἐγγραφαί, τῶν ἐν τοῖς Παρθεναγωγείοις καὶ Σχολείοις μαθητῶν καὶ μαθητῶν.

ΓΑΛΛΙΑ. — Ὁ κόμης τῶν Παρισίων ἐξέδοτο προκήρυξιν, ἐν ἣ προβλέπει σοβαρὰν ἐν Γαλλίᾳ κρίσιν, ἐξ ἧς θέλει προκύψει αὐθις ἡ μοναρχία. Ἐν τῇ προκήρυξί τούτῃ ὁ κόμης τῶν Παρισίων ἐκτίθει περιεκτικὸν τι περὶ κυβερνήσεως τῆς χώρας σχέδιον αὐτοῦ, ὅπερ συνοεῖ τὴν καθολικὴν ψηφοφορίαν μετὰ τῆς βασιλικῆς ἐξουσίας.

ΤΟΥΡΚΙΑ. — Ἡ Πύλη στέργει νὰ παρουσιάσῃ ὡς ἰδικὰς τῆς τὰς πρὸς τὴν Βουλγαρίαν σχετικὰς προτάσεις τῆς Ῥωσσίας πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, Αὐστρίαν καὶ Ἰταλίαν, ἐπειδὴ ἡ Γερμανία ὑπεστέθη νὰ ὑποστηρίξῃ αὐτάς.

ΙΤΑΛΙΑ. — Ἡ χολέρα φοβερὰν ποιεῖται θραῦσιν ἐν Μεσσηνίᾳ. Οἱ κάτοικοι ἔντρομοι φεύγουσι κατ' ὁμάδας.

ΡΩΣΣΙΑ. — Λέγεται ὅτι ἡ ἀποτυχία τῶν ἐπὶ τοῦ βουλγαρικῆς ζητήματός διεξαγομένων διαπραγματεύσεων θέλει δικαιολογήσει τὴν Ῥωσσίαν, ὅπως προβῇ εἰς τὴν κατάργησιν τῆς Βερολινεῖου συνθήκης.

ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ. — Μέγας ὑπὲρ τοῦ πρίγκιπος Φερδινάνδου ὑπάρχει ἐνθουσιασμός.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Καν Μ. Γ. Σύρον. Διὰ νὰ ἐπανακτήσῃ ἡ ἐπιδερμὶς σας τὴν πρὸ τῶν θαλασσίων λουτρῶν τρυφερότητα καὶ ἐξαφανισθῇ ἡ τραχύτης, δι' ἣν παραπονείσθε λαμβάνετε, μίαν λίτραν ὕδατος πορτοκαλοανθέων, 50 γραμ. γλυκερίνης de Price καὶ 40 γραμ. βορικήσ σόδας· ἀναμιγνύετε ταῦτα καλῶς καὶ δι' αὐτῶν πλύνετε τρίς τῆς ἡμέρας πρόσωπον, λαιμὸν καὶ χεῖρας, ἐπιπάσσοις κατόπιν ταῦτα διὰ κόψεως (poudre) ὄρουζιου. — Καν Α. Ρ. Ὀδησσόν. Ἐπιστολὴ μετὰ διηγηματίου ἐλήφθη· εὔγε· γράφομεν. — Καν Μ. Σ. Τερζέστην. Χρήματα ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Ζ. Ν. Σύρον. Τὸ βιβλίον τιμᾶται ἀντὶ μίᾳς καὶ ἡμισίας δρ. — Καν Φ. Σ. Ροστόβιον. Χρήματα ἐλήφθησαν· φρ. χρ. διὰ τὸ ἐξωτερικὸν καὶ οὐχὶ δρ. χάρτινοι. — Καν Μ. Π. Κ. πολιν. Δὲν ὑπάρχει νόμος κωλύων τοὺς πενθοῦντας νὰ προσφέρωσι δῶρα· ἴσως δὲν προσφέρονται τοιαῦτα πρὸς αὐτοὺς. — Καν Ν. Π. Καλκούταν. Εὐγνωμονοῦμεν διὰ κατάλογον συνδρομητῶν. Σώματα ἀπεστάλησαν. — Καν Ν. Κ. Γέσκη. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ε. Δ. Κέρκυραν. Ἐλήφθησαν· εὐγνωμονοῦμεν. Χαιρετᾶτε μόνον τοὺς οἰκείους· πρὸ δὲ τῶν ἀγνώστων ἀπλῶς ὑποκλίνασθε. — Καν Α. Χ. Κόρινθον. Ἔστω καὶ ἄγαμος· μετὰ τὰ 35 ἔτη ἂς ἀποφεύγῃ τὰ ζωηρὰ χρώματα. — Καν

Μ. Ν. Ξηροχώριον. Ἐλήφθησαν· φύλλα ἀπεστάλησαν. — Καν Θ. Δ. Σιμῶνιν· ἀναμένομεν καὶ αὐτὴν τὴν ἐβδομάδα. — Καν Ε. Α. Χαλκίδα. Ἐλήφθη· εὐχαριστοῦμεν. — Καν Ζ. Α. Ἀθήνας. Ἐλήφθη δημοσιευθήσεται προεχῶς. — Καν Ε. Π. Ρέθυμον. Χρήματα ἐλήφθησαν· εὐγνωμονοῦμεν. — Καν Κ. Μ. Κάϊρον. Σώματα ἀπεστάλησαν. — Καν Μ. Π. Ἰσμαηλίαν. Χρήματα ἐλήφθησαν· ἀποδείξεις ἀποστέλλονται. — Καν Α. Κ. Μούγλα. Ἀναμένομεν ὁδηγίας πρὸς ἀποστολὴν.

ΣΥΝΤΑΓΗ

Ντομάτα (ἐρωτόμυλα) σάλτσα ἀρωματισμένη. — Κόψετε τὰς τομάτας εἰς τεμάχια καὶ τοποθετεῖτε αὐτὰς ἐντὸς μεγάλων ἀγγείων χαλκίνων μὲ ἀνάλογον ἄλας καὶ πέπερι χονδρόν. Ἐπ' αὐτῶν ῥίπτετε φιλά τεμάχια χόρτων· ὡς καρῶν, σελίνων, πράσων, πετροσελίνου (μαϊτανού) δύο — τρία φύλλα δάφνης, ὀλίγα γαρόφαλα. Πάντα ταῦτα μετὰ τῆς τομάτας βράζετε μέχρις ἐντελοῦς τοῦ ὑγροῦ αὐτῶν ἀπορροφήσεως καὶ μετασχηματισμοῦ τῆς τομάτας εἰς εἶδος πουρὲ (ἔτνος). Μετὰ τοῦτο διασθήτε (περνᾶτε) αὐτὸ διὰ σινιατηρίου (κοσκίνου) τριγίνου καὶ μετὰ ταῦτα ἔχετε ἔτοιμα μικρὰ κυτία (κουτάκια) ἐκ λευκοσιδήρου (τενεκὲ), ἔχοντα ὀπὴν περὶ τὸ μέσον τοῦ ἀνω μέρους, δι' ἧς ῥίπτετε τὴν τομάτα, μεθ' ὃ καὶ κλείετε ἐρμητικῶς τὴν ὀπὴν. Μετὰ τοῦτο θέτετε τὰ κυτία σας ἐντὸς μεγάλης χύτρας βράζοντος ὕδατος, ἐν ᾗ ἀφίετε νὰ βράσωσι ἐπὶ 40 λεπτά. Διὰ τῆς τομάτας ταύτης ἀναπληροῦτε καθ' ὅλον τὸ ἔτος καὶ τὰ διάφορα χιρταρικά καὶ ἀρώματα, ἅτινα συνήθως ῥίπτομεν εἰς τὸ φαγητόν.

ΣΥΜΒΟΥΛΗ

Ἐὰν θέλητε νὰ αὐξήσητε τὸ φῶς τῆς λάμπας, ἀναμίξτε ἴσην ποσότητα νίτρου καὶ Ἰνδικοῦ (λουλακίου) καὶ ῥίψατε μίαν μεγάλην πρέζαν (ὅταν κρατοῦσιν οἱ τρεῖς δάκτυλοι σας) ἐντὸς τοῦ πετρελαίου τῆς λάμπας. Τὸ φῶς γίνεται ζωηρότατον.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται ὅσαι τῶν κ.κ. συνδρομητῶν καὶ συνδρομητῶν ἡμῶν μετώκησαν, νὰ ἀποστείλωσιν ἡμῖν ἐγκαίρως τὰς νέας διευθύνσεις των, ἵνα μὴ ἐπέλθῃ ἀταξία καὶ ἔνεκα τῆς ἀλλαγῆς διανομῆς, περὶ τὴν διανομὴν τοῦ φύλλου.

Ἡγέρθη, διηυθύνθη εἰς τὴν οἰκίαν μας, εἰσῆλθον εἰς τὸ δωμάτιόν μου, ἀλλὰ μόλις ἀντίκρυσα εἰς τὸ ἐπὶ τοῦ κομητηρίου μου κάτοπτρον εἶδον μεγάλην πληγὴν ἐπὶ τοῦ μετώπου μου, ἧς τὴν οὐλὴν σήμερον παρετηρήσατε.

Δὲν ἔπασχον ἐν τούτοις ποσῶς, ἡσθάνομην μάλιστα ἐμαυτὸν εὐθυμον καὶ ἐλαφρόν. Ὁ πατήρ μου μὲ ἠρώτησε περὶ τῆς πληγῆς μου, ἐγὼ δὲ ἀπήντησα αὐτῷ ὅτι εἶχον πέσει.

Διατὶ δὲν τῷ ἐγνωστοποιήσατε τὰ προηγηθέντα τῆς πτώσεώς σας ; — Διὰ νὰ μὴ τὸν τρομάξω.

Τέλος τὸ περιστατικὸν τοῦτο δὲν ἔσχε συνεπειάς;

Ἔκτοτε, εἶπεν ὁ κ. Θεόδωρος, πολλάκις προσεβλήθη ὑπὸ τῶν αἰφνιδίων αὐτῶν νευρικῶν προσβολῶν χωρὶς ποσῶς νὰ προαισθῶνθῃ τι. Μοὶ συνέβαινε νὰ ἐξέρχωμαι τὴν πρωίαν τῆς οἰκίας μου καὶ κατόπιν νὰ ἐπανευρίσκωμαι ἐν τῇ κλίνῃ μου μὲ ἐλαφρὰς ἐπὶ τοῦ σώματος ἀμυχὰς, χωρὶς νὰ γνωρίζω τίς μὲ ἐπαπέφερον ἐν τῇ οἰκίᾳ καὶ πῶς εὐρισκόμην κλινήρης. Ἐπεῖσθη ὅτι ἔπασχον ἀπὸ φρικώδη καὶ ἀπαισίαν ἀσθένειαν, χωρὶς νὰ ἔχω τὸ θάρρος νὰ ἐπικαλεσθῶ οὔτε ἰατρικὴν συνδρομήν, ἐλπίζων ὅτι τὸ κακὸν θὰ ἐθεραπεύετο ἀφ' ἑαυτοῦ.

Τὸ παρελθὸν θέρος μετέβην εἰς τὴν ἐξοχίην, ἐνθα ἐγνώρισα τὴν Σοφίαν καὶ μετὰ τὴν γνωριμίαν τῆς ὁποίας μοὶ ἐφάνη ὅτι ἤρχισα νὰ ζῶ ἄλλο βίον. Ἐπαυσα νὰ ὑποφέρω, ἐσχημάτισα δὲ τὴν πεποιθήσιν ὅτι, ἐὰν νυμφευθῶ μετὰ τῆς κόρης ταύτης θὰ θεραπευθῶ. Ἐνθυμείσθε ὅτε ἦλθον καὶ σᾶς συνουλεύθη περὶ τῆς υγείας μου, μόνον δὲ μετὰ τὴν καθυσχαστικὴν ὑπόσχεσίν σας ἀπεφάσισα νὰ νυμφευθῶ.

Ἄλλως τε εἶχον λάθει τὴν ἀπόφασίν μου· ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν μοὶ ἐπετρέπετε τὸν γάμον τοῦτον, ἤθελον αυτοκτονήσαι, μὴ ἀνεχόμενος νὰ καταδικάσω τὴν ἀτυχὴ αὐτῆ· νῆαν νὰ συζῆ μετ' ἀνθρώπου...

Σήμερον, ἰατρέ, εἶπατέ μοι, τί πρέπει νὰ πράξω.

Νὰ ὑπανδρευθῆς, φίλτατε, οἱ φόβοί σου εἶναι ὅλως ἀβάσιμοι.

Εἴσθε βέβαιος, ἰατρέ ᾄ !! πόσον μὲ κἀμνετε εὐτυχῇ.

Ἐπὶ τὸν ἐξῆς ὁμως ὄρον. Εἴσθε φύσει νευρικός καὶ εὐαίσθητος. Αἱ σφοδραὶ συγκινήσεις ἔσονται ἐπιβλαβεῖς διὰ τὴν υγείαν σας. Καὶ ἦδη, φίλε μου, ἐστὶ εὐτυχῆς· ἐὰν σᾶς συμβῇ ποτὲ δυσάρεστόν τι μὴ ἀπελπισθῆτε, διότι ὁ κόσμος αὐτὰ ἔχει. Πότε λοιπὸν ὑπανδρεύεσθε ;

Τὴν μεσημβρίαν.

Ἐγίναιε λοιπόν, φίλε, καὶ καλὴν ἐντάμωσιν εἰς τὸ δημαρχεῖον.

Ὁ ἰατρὸς ἐξελθὼν διηυθύνθη ἀμέσως εἰς τὴν κατοικίαν τῆς κ. Ἐαρῶς, ἧτις εὐρίσκετο εἰς τὸ δωμάτιον τῆς Σοφίας, ἣν εὗρε κλαίουσαν.

Διατὶ κλαίεις, τῇ ἔλεγεν ἡ μήτηρ τῆς· εἶμαι βεβαία ὅτι θὰ εἶσαι εὐτυχῆς. Ὁ σύζυγός σου σὲ ἀγαπᾷ, καὶ ὅταν ἀποθάνω θὰ ἔχῃς τέκνον μου προστασίαν καὶ στήριγμα.

Κατὰ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἡ θαλαμηπόλος εἰσῆλθεν ἀναγγέλλουσα τὸν κ. δε Βλαρύ.

Εἰπέ αὐτῷ, ὅτι μοὶ εἶναι ἀδύνατον νὰ τὸν δεχθῶ κατὰ τὴν ὥραν ταύτην. Ἡ ὑπηρετρία μόλις ἐξεληθούσα, ἐπανῆλθε λέγουσα ὅτι ὁ κύριος ἐπιμένει νὰ ἀνακοινώσῃ πρὸς τὴν Κυρίαν πράγματα μεγίστης σπουδαιότητος, οὐδεμίαν ἐπιδεχόμενα ἀναβολήν.

Εἰσάγαγέ τον εἰς τὴν ἀθουσαν· τί σημαίνει τοῦτο, εἶπεν ἡ Κυρία Ἐαρῶς ἐγερθεῖσα, ἵνα μεταβῇ εἰς συνάντησιν τοῦ ἰατροῦ.

Συγγνώμην, Κυρία μου εἶπεν ὁ ἰατρὸς διὰ τὴν πρωϊνὴν ταύτην ἐπίσκεψίν μου, ἣν κατὰ καθῆκον ἐπέσπευσα, ἵνα προλάβω μέγα τι διὰ τὴν οἰκογένειαν ἡμῶν δυστύχημα.

Μέγα δυστύχημα, Κύριε !! μὲ τρομάξατε.

(ἀκολουθεῖ)